

WESTERHOLM

Huysmagazine

Jaargang 30 nr. 3 2025

In dit nummer

- 55 jaar Westerholm
- Opschudders gezocht
- Verzamel - quiz
- En veel meer!

Van de Redactie

Jaargang 30, nr. 3 2025 van het Huysmagazine. “Zou dat lukken”, dachten we toen we ermee aan de slag gingen. Nu ligt het voor u, gemaakt met, soms door en zeker voor u.

We vragen om te beginnen aandacht voor de mee-werkers van Cosis die alweer bijna een jaar in ons midden verkeren. Zij stellen zich verderop in dit nummer voor, maar dat had in het vorige nummer al zullen gebeuren. Op een foto van Roelof op de voorpagina na is dat tot onze schaamte toen niet gebeurd. Voordeel is wel dat de nieuwe versie uitgebreid en geactualiseerd is, maar onze excuses jegens Cosis blijven staan.

Het artikel over Cosis heeft ons op het idee gebracht om in de komende nummers de verschillende teams van Westerholm in het middelpunt te zetten. Daarnaast blijft de rubriek “medewerkers stellen zich voor” ook bestaan, maar vanwege de drukte in de zomermaanden ontbreekt die deze keer.

Bijzondere aandacht vragen we voor het artikel over het 55-jarig bestaan van Westerholm Mocht u voor uw gevoel te snel door dit nummer heen zijn en behoefte hebben aan meer leesvoer: in de bibliotheek liggen de boeken die in dit nummer besproken worden door Friso Bavinck en Henk Boomker. Daarmee komt u de rest van het jaar vast wel door.

Tot slot, als u de volgende keer zelf een bijdrage – foto, wetenswaardigheid of artikel – wilt leveren dan heeft u tot 1 februari 2026 de tijd, daarna beginnen we met de samenstelling van het volgende nummer.

Veel leesplezier!

Colofon

Het Huys Magazine Westerholm verschijnt drie keer per jaar op papier en is digitaal te vinden op www.westerholm.nl onder **Over ons** en dan het kopje **Nieuws**. Het streven is een goed leesbaar, aantrekkelijk en informatief blad samen te stellen voor zowel de bewoners, medewerkers en vrijwilligers van Westerholm als voor andere belangstellenden in en buiten de wijk. Naast een aantal vaste rubrieken en columns zijn er onder meer interviews met bewoners, medewerkers, vrijwilligers en is er inbreng van lezers. De redactie is eindverantwoordelijk voor de inhoud van het Magazine.

Redactie

Mevr. B. Arends
Mevr. M. Beckers
Mevr. V. Duursma
Dhr. W. Hoffstädt
Mevr. A. Tilman
Mevr. T. Zuidema

Vormgeving

Dhr. J. Langeveld

Kopij

Kopij voor de volgende uitgave van het Magazine kunt u inleveren bij de receptie of mailen naar redactie@westerholm.nl. De uiterste datum daarvoor is 1 februari 2026.

Inhoud

Voorwoord	2
Bewoner aan het woord	3
Berichten van de Bewonersraad	4
Vrienden van Westerholm	5
Team Hospitality	6
Mee-werkers van COSIS	10
Uit de Wijk	12
Bokkepootjestaart	13
Expositie	14
55 jaar Westerholm	16
Harens Historie	18
Mag ik me even voorstellen	19
Column Geestelijk Verzorger	20
Uit het eerste nummer van 2000	21
Johannes is dood... ..	22
Noaberschap	24
Wat verzamel jij?	26
Verzamel-quiz	28
Wandeldoelen	29
Boekbespreking	30
Wat groeit en bloeit er in de tuin?	32
Gedichten	34
Kennismaken met een vrijwilliger	36
Opschudders gezocht!	38
Krakende wagens... ..	40
Ikjes	42
Wetenswaardigheden	44

Voorwoord

Door Dineke Katerberg, directeur-bestuurder

Herfst

Grijze luchten, regen en wind. En dan ineens een zonnestraal die doorbreekt. Koude ochtenden, frisse avonden, en ook lekker warme momenten overdag. Opkomende mist en heldere dagen met zacht licht. Prachtig gekleurde bladeren en dor hout. Al deze elementen vormen samen de herfst, elementen die elkaar nodig hebben om samen een seizoen te vormen. De herfst als seizoen vol tegenstellingen.

De vergelijking met Westerholm is eenvoudig te maken. Ieder van ons is uniek en verschillend van achtergrond, van karakter, van interesses, van talenten en mogelijkheden. Als bewoner, vrijwilliger, naaste en als medewerker, we brengen allen iets mee. Dat maakt ons samen tot Westerholm.

Ik zie en ervaar prachtige voorbeelden van hoe we dat doen, samen leven, samen wonen en samen werken in en bij Westerholm. Bewoners en vrijwilligers die actief zijn in de Bewonersraad, medewerkers die actief zijn in de Ondernemingsraad. Bewoners die in de gaten houden of hun medebewoner het wel redt als hij, terugkomend van een lange wandeling, moe op het bankje buiten gaat zitten. Bewoners die hun burens helpen bij dagelijkse zaken. Maar ook samen biljarten, bridgen, gymmen, lachen en plezier hebben. Vrijwilligers die van betekenis zijn door hun individuele aandacht te geven of door leuke activiteiten te ontwikkelen.

We hebben een bijzondere zomer achter de rug. Een periode waarin we, net als vele anderen, te maken hadden met personeelsschaarste. Dat was niet altijd makkelijk. We hadden en hebben te maken met bouwwerkzaamheden aan het Westerhuys, die voor bewoners echt veel overlast betekenen. Het is fijn te ervaren dat er, ook en juist als het wat moeilijker is, sprake is van een grote betrokkenheid, voor elkaar en voor Westerholm als geheel. En ja, dat mag best kritisch zijn, alleen dan kunnen we leren en kunnen we samen kijken wat we kunnen doen om het beter te maken.

Ik ben trots op Westerholm en op ieder die daarvan onderdeel wil zijn en een bijdrage levert. In goede en in slechte tijden. Ik nodig ieder uit om actief te zijn, te kijken of en wat u of jij wilt en kunt bijdragen. En dat hoeft helemaal niets groots te zijn, dat kan ook een bemoedigend woord, een glimlach of even aandacht voor elkaar te zijn. En natuurlijk mag het ook groots zijn, zoals deelnemen aan een playbackshow of een pubquiz. Er is zo ontzettend veel te doen en zo ontzettend veel mogelijk.

Het is als met de herfst: vol tegenstellingen, mooie en minder mooie dingen, maar samen een prachtig seizoen, een prachtig Westerholm!

Hartelijke groet,

Dineke Katerberg

directeur-bestuurder

Bewoner aan het woord

Door Marjon Beckers

Ik ben Herman van der Werff, 96 jaar, ben geboren in Hoogezand en heb 30 jaar in Groningen Zuid gewoond.

Drie jaar geleden ben ik in Westerholm komen wonen op aanraden van mijn kleinzoon. Hij vroeg aan mij: "Opa, als het een keertje in de toekomst minder wordt, waar wil je dan wonen? Kunnen we dat niet beter van te voren regelen?" Daar had hij gelijk in. Mijn keuze is toen op Westerholm gevallen en daar heb ik geen dag spijt van!

Het bevalt mij hier heel goed. Ik heb uitzicht op de parkeerplaats en zie wie er komen en gaan. Mijn eten haal ik op uit het restaurant en dat is prima.

Inmiddels heb ik met vier buurvrouwen zo'n leuk contact dat we elke 14 dagen bij elkaar komen, dan bij de één, dan bij de ander. We komen rond 20.00u bij elkaar, slaan de koffie over en schenken meteen een glaasje in. Daar hoort natuurlijk ook een klein hapje bij, ik ben van de bitterballen. We kletsen over van alles en hebben het heel gezellig. Verder doe ik mee aan de biljartclub, ook heel gezellig.

Ik ben even uit de running geweest toen ik was gevallen in de badkamer en een hersenschudding had opgelopen, maar dat gaat alweer beter. Ondanks m'n hoge leeftijd doe ik nog van alles, ik kan nog goed lopen, horen en praten, maar mijn gezichtsvermogen is niet zo goed. Ik heb maculadegeneratie aan het linkeroog, waardoor ik niet zo veel zie. Het is erfelijk, m'n broer had het ook. Ik had drie broers en één zus, allen overleden, ik was een nakomertje.

Mijn grote liefde Diny is vijf jaar geleden overleden aan longkanker. We waren 70 jaar bij elkaar en hebben drie dochters gekregen en inmiddels heb ik al acht kleinkinderen. Zowel onze dochters als onze kleinkinderen zijn allemaal heel goed terecht gekomen. Dat was ook het doel van Diny en mij, we hebben ze altijd geholpen waar we maar konden. Eén dochter woont helemaal in China, omdat haar man daar bij Phillips werkt.

Ik heb samen met mijn broer 45 jaar timmerfabriek 'Gebroeders van der Werff' gehad. We hadden die fabriek voor de gehele betimmering plus meubels van mijn vader overgenomen, die toen al 25 man personeel had. Het was een goedlopend bedrijf. Ik heb altijd hard gewerkt maar had gelukkig tijd voor allerlei activiteiten als voetballen, tafeltennis, vissen. Ik heb zelfs de elfstedentocht gefietst, meer dan 200 kilometer op één dag. Ook was er genoeg tijd om te reizen, naar China, Singapore, Indonesië.

Ik ben als militair naar Java gegaan in het Nederlands Indische leger en later overgeplaatst naar Borneo. Ook mijn broer heeft daar gezeten. Na drie jaar zag ik hem terug in Indonesië. De mooiste dag was toen ik terug kwam uit Indonesië en verliefd werd op Diny, we hadden elkaar al stapels brieven geschreven.

Ik zou tegen iedereen willen zeggen 'Pluk de dag'!

Berichten van de Bewonersraad

Door Bunna Arends

In de afgelopen maanden waren de belangrijkste onderwerpen van bespreking in de Bewonersraad de werkzaamheden aan het Westerhuys, de contacten met Burenhulp, het mantelzorg-overleg en de contacten met de wijkbewoners. Daarnaast worden wij in het overleg met de bestuurder altijd over de lopende zaken in Westerholm geïnformeerd. De verslagen van de vergaderingen kunt u lezen in de Blauwe Map die in de bibliotheek ligt.

In de vergadering van september konden wij tot onze vreugde twee nieuwe leden verwelkomen: mevrouw Mariska Ennes en de heer Martin Maarhuis. Mariska is voor velen van u een bekende: zij is jarenlang medewerkster in Westerholm geweest en is er na haar pensionering als vrijwilligster actief gebleven. Als het nodig is, springt ze ook nog steeds in als zorgmedewerkster. De heer Maarhuis woont in het Beatrixhuys en heeft zich bereid verklaard om de Bewonersraad te komen versterken. Zij zullen de komende maanden goed ingewerkt worden. In de Algemene Bewonersvergadering in het voorjaar zit voor drie leden de termijn van drie keer drie jaar erop, zij kunnen dan met een gerust hart afscheid nemen.

Om de belangen van de bewoners goed te kunnen behartigen moeten de leden van de Bewonersraad goed op de hoogte zijn van wat er onder u leeft. Wij brengen daarom het spreekuur op elke derde vrijdag van de maand van 11.00-12.00u nog een keer onder uw aandacht en ook onder de aandacht van de mantelzorgers die een aantal van u terzijde staat. Via informele contacten bereikt ons uiteraard de nodige informatie, maar het komt ook voor dat wij denken "Waarom weet de Bewonersraad dit niet?" En nieuwe bewoners willen wij graag leren kennen: U bent van harte welkom! Als u niet kunt komen, de Bewonersraad is ook via de mail bereikbaar: bewonersraad@westerholm.nl.

Bericht van de Vrienden van Westerholm

Door Janita W. Rutgers-Stoker

Sinds maart staat bij de ingang van Westerholm een mooi houten rek met wandeldoelkaarten. Tijdens een feestelijke bijeenkomst in het Grand-Café zijn deze kaarten gepresenteerd aan de bewoners en belangstellenden. Wilbert Hoffstädt, de penningmeester van onze stichting, wandelt veel door Haren en op een van die wandelingen dacht hij: "Hoe leuk is het ergens bewust heen te lopen en onderweg iets te leren of te ontdekken van de omgeving". Toen was het idee van de wandeldoelkaarten geboren. Met hulp van anderen heeft hij de kaarten ontworpen en gemaakt. Ben Siekmans heeft het mooie rek ontworpen, waarin de kaarten liggen. Iedereen die iets nieuws van Haren en omgeving wil ontdekken, kan er eentje meenemen en uiteraard na de wandeling weer terugleggen.

Op de site van Westerholm leest u een impressie van de drie mooie concerten, die onze stichting dit jaar al georganiseerd heeft. Deze informatie vindt u op de site onder het kopje "Over ons" en dan aanklikken bij concerten. 15 november kunt u in het Grand-Café ons vierde en laatste concert van dit jaar beluisteren.

Mariska Ennes heeft de nieuwe bewoners met een bloemetje van de Vrienden verwelkomd. De bewoners van het Westerhuys hebben we verrast met een kleine attentie om de noodzakelijke overlast van de herstelwerkzaamheden een beetje te 'verzoeten'.

Jammer genoeg heeft Friso Bavinck het secretariaat van onze stichting toch niet op zich kunnen nemen. Liesbeth Franssen is als secretaris lid geworden van het bestuur. We zijn blij dat het secretariaat weer in ervaren handen ligt.

Toen de herfst enkele weken geleden begon en ik door de mooie tuin van Westerholm liep, moest ik aan de dichtregels van de dichteres Vasalis denken:

*"Teder en jong, als werd het voorjaar
maar lichter nog, want zonder vruchtbeginsel
met dunne mist tussen de gele blaren
zet stil het herfstgetijde in."*

Ik wens u toe dat u de komende tijd van een stille herfst kunt genieten.

Team Hospitality

Door Verona Duursma

Een korte vooruitblik sluit het terugkijken af. Er is weer veel gebeurd en er staat het één en ander op stapel. We wensen u veel plezier bij het bezien van de foto's en hopen u rond de tijd van het verschijnen van het blad te mogen begroeten bij het optreden van Mengelmoes. Elders in het magazine kunt u nog even uw gedachten laten gaan over de tweede playbackshow.

Terugblik

Vrijdag 27 juni

Wedstrijd Heel Westerholm bakt! Wat een prachtige en heerlijke taarten. De winnaar is Marjon Beckers geworden, met de bokkenpootjestaart met advocaat heeft ze een mooi taarten-bak-boek gewonnen. Let ook even op het leuke schort dat ze draagt!

Woensdag 9 juli

Zomermarkt Westerholm.
Het weer zat mee en het
werd een zeer geslaagde
middag met leuke
kramen en gezellige
muziek.

Team Hospitality (vervolg)

Door Verona Duursma

Zaterdag 16 augustus

Optreden Hortus Duo: Jan-Jakob Mooij (hobo) en Robert-Jan van der Feen (dwarsfluit).

Zaterdag 20 december

Vrienden van Concert met het ensemble Groninger Mozart Winds

Zaterdag 27 september

Burendag Maarwold. Er reed de hele middag een busje van de Zonnehof tussen de diverse locaties in de wijk. Voor het eerst heeft Westerholm samen met de Nicolaaskerk, de Zonnehof, Cosis en De Buut het programma gemaakt.

Vooruitblik

Zaterdag 15 november

Zaterdag 13 december

Donderdagavond 15 januari

Vrienden van Westerholm concert. Mengelmoes

Benefietconcert Christian Sanders

Lezing Wim Rekkers met reisverhaal over zijn fietsreis door Amerika

Mee-werkers van COSIS, Wie zijn dat

Door Marjon Beckers

Cosis (vroeger NOVO) is een stichting voor mensen met een verstandelijke, psychische en/of lichamelijke beperking. In Westerholm vinden sinds kort deze mee-werkers - zo worden de deelnemers genoemd - een dagbesteding die bij hun past. De dagbesteding bestaat uit verschillende disciplines:

Horeca (Facilitair); Dienstenservice; Ambacht; Groen en Kunst.

De mee-werkers ondernemen in het Wijkhuys – de ruimte vlak bij het biljart - allerlei activiteiten: spelletjes, breien, vingerhaken, kaarten en sleutelhangers maken, maar ook kaarsenstandaards en nog vele andere producten. Een aantal producten zijn voor de verkoop, die plaats vindt in de winkel van Cosis #metzorggemaakt (aan het Hoendiep) en op de markten in Haren. Deze activiteiten vallen onder **Ambacht**.

Aan het woord zijn Lydia en Anneke, twee mee-werkers van **Ambacht**: “Het is vooral gezellig om samen bezig te zijn. Iedereen hoeft niet hetzelfde te doen, dat maakt het juist zo leuk.”

Vanaf november is er een expositie van werk van mee-werkers, gemaakt bij de biotoop in Haren, te zien in Westerholm. Er komt dan een officiële opening.

We zouden het heel leuk vinden als bewoners eens een keertje bij ons komen kijken. We maken ook dingen in opdracht, bijv. kaarten (zie de voorbeelden onderaan de volgende bladzijde): een setje van 6 kaarten kost € 5.50, graag 4 weken van te voren bestellen. De kleur van het papier kan afwijken. Er is in overleg van alles mogelijk.

Bovenstaande foto's tonen mee-werkers die actief bezig zijn met allerlei werkzaamheden.

Bij de **Dienstenservice** werken mee-werkers in het Grand Café en in de keuken.

Hier is mee-werker Roelof aan het woord. Hij zorgt ervoor dat alles, zoals koffie, thee, koekjes e.d. klaarstaan als er een bijeenkomst of een activiteit is. Als het koor komt repeteren wordt alles van te voren klaar gezet. Zijn functie is gastheer: gasten bedienen en na de tijd opruimen en schoonmaken.

Roelof is heel blij met zijn werk, hij doet het met liefde. Hij geniet van het contact met de bewoners, dat voelt voor hem als een warme deken. Tussen de middag wordt er zelfgemaakte soep geserveerd door de mee-werkers. Sinds kort verzorgen mee-werkers ook het bezorgen van brood en boodschappen bij de bewoners van Westerholm aan huis, waar zij dinsdag, woensdag en donderdag werken.

De mee-werkers wonen op verschillende locaties, de één zelfstandiger dan de ander. Ze komen naar Westerholm met de taxi, scootmobiel, fietsend of lopend. Ook volgen ze op verschillende locaties dagbesteding, zoals bijv. Kunst in de Biotoop en Groen/Horeca in de Hortus.

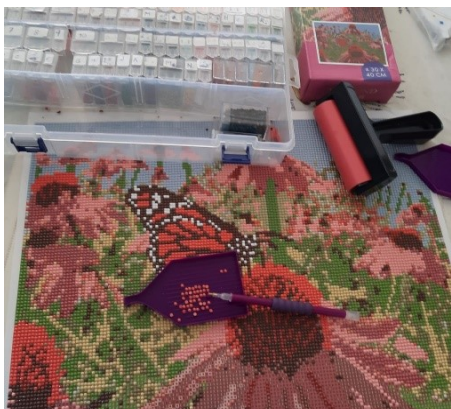
Het doel van de dagbesteding is dat iedereen mee mag doen in de maatschappij. Hierbij horen functies en vaste werkzaamheden die op maat gemaakt worden, zodat ze passend zijn voor de mee-werker.

Een wens van Cosis en de mee-werkers is meer persoonlijk contact met de bewoners van Westerholm!

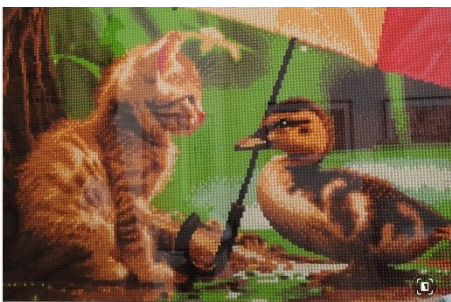

In het vorige nummer van het Huysmagazine heb ik voorbeelden gegeven van positieve gezondheid: een bredere opvatting van gezondheid, die stelt dat gezondheid niet alleen de afwezigheid van ziekte is, maar ook het vermogen om je aan te passen en zelf de regie te voeren over je leven. In onderstaand verhaal borduur ik voort op dit thema.

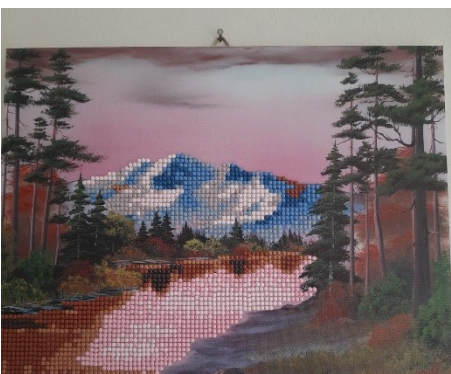
Mw J. Burema-Keijer, 91 jaar jong zoals zij zelf zegt, heeft een probleem. Nee, geen gebroken heup of dementie, maar iets veel erger: zij is verslaafd aan Diamond Painting.... Zij is haar hele leven al creatief en heeft dat van huis uit meegekregen. Ze was in navolging van haar creatieve moeder als kind al altijd aan het haken en naaien, poppenkleertjes en ook eigen kleding.

De huidige verslaving begon onschuldig in de coronatijd. "Dat ziet er gezellig uit", zei ze tegen de buurvrouw die glinsterende steentjes kwam brengen en liet zien. "Een klein pakketje voor de zondagochtend," dacht ze. Maar sinds ze het eerste blauwe steentje geplakt heeft - blauw is de kleur van ontspanning - is ze niet meer te stoppen.

Eerst maar ontbijten: met pap en thee en de glinstering van mini-steentjes, die al door de keuken dwarrelen en nodig opgepakt moeten worden. Eén steentje, nog één steentje ... en plotseling is het 17.00u en is opeens de avond gevallen. Dan toch nog maar wat eten.

De burens voorzien haar van nieuwe pakketten en pakketjes. Terwijl ik er was en ze een nieuw pakketje kreeg, zag ik de glinstering in haar ogen. Als ik haar vraag wat Diamond Painting met haar doet, geeft ze aan dat het totale ontspanning is, het leukste tijdverdrijf dat ze zich kan voorstellen: ze vergeet even alle ellendige dingen die in de wereld gebeuren.

Wat is Diamond Painting eigenlijk? Je kunt het vergelijken met schilderen op nummer, maar in plaats van verf gebruik je kleine glinsterende steentjes die op een zelfklevende ondergrond worden geplaatst met een pincet. Het is wetenschappelijk bewezen dat dit de stresshormonen kan verlagen en geluksgevoelens kan stimuleren.

Het huis van mevrouw Burema - met twee verdiepingen - is net een museum: overal hangen kleurrijke schilderijen met het fonkelwerk van Diamond Painting. Opvallend zijn de vele dieren, onder andere poezen en een ijsvogel. Maar er hangt ook een berglandschap van Bob Ross tussen en een mandala. Met poezen heeft zij altijd iets gehad en nu is er de poes van de burens. Hij is geadopteerd, of eigenlijk is het andersom: de poes heeft haar uitgekozen. Hij komt bij haar binnen en eet regelmatig bij haar, heel gezellig.

Ik vraag me af of de poes stiekem die glinsterende steentjes ook fantastisch vindt.....

Bokkepootjestaart: met/zonder advocaat

Door Marjon Beckers

Ingrediënten 6-8 pers.

- 200 gr chocoladekoekjes
- 100 gr (room)boter (gesmolten)
- 300 gr roomkaas
- 250 ml slagroom
- 80 gr suiker
- 1 zakje slagroomversteviger
- 125 + 75 gr bokkepootjes
- advocaat (evt.)

Materiaal

- taartvorm 24 cm

Zo maak je het

1. Spray de taartvorm in met bakspray en bekleed de bodem met bakpapier.
2. Maal de chocoladekoekjes fijn in de keukenmachine en voeg de gesmolten boter toe. Verdeel dit over de bodem van de taartvorm en druk de koekjesbodem aan met de bolle kant van een lepel. Laat de bodem opstijven in de koelkast.
3. Meng de roomkaas met de slagroom, suiker en slagroomversteviger. Klop dit op tot een romig mengsel.
4. Snij 125 gr bokkepootjes in stukjes en meng dit door het cheesecake mengsel.
5. Giet het bokkepootjesbeslag in de taartvorm en laat minimaal 4 uur opstijven in de koelkast.
6. Garneer de bokkepootjes taart met de overige 75 gr bokkepootjes en drizzle eventueel wat advocaat eroverheen.

Tip : een makkelijke variatie is de 'Monchou taart' naturel van Dr. Oetker, met vervolg vanaf nr. 4.

Expositie in Westerholm

Vanaf **zaterdag 8 november 2025** exposeert **Cosis Kunst** in de gangen op de begane grond en in de vitrines van Westerholm. Cosis Kunst is een werk- en dagbestedingslocatie van Werken Dagbesteding Leren Haren en is gevestigd in de Biotoop.

De kunstenaars die hier werken zijn uniek en hebben een (verstandelijke) beperking en/of afstand tot de arbeidsmarkt. Ze zijn autodidact en werken vanuit hun eigen passie en intuïtie. Vaak is hun werk heel kleurrijk en verrassend. Net even een andere invalshoek of bijzonder perspectief waardoor je als toeschouwer op een andere manier naar de werkelijkheid kunt kijken. Het geeft een inkijkje in de persoonlijke symboliek en associaties.

De kunstwerken brengen niet alleen kleur en expressie binnen de muren van Westerholm, maar creëren ook ontmoetingen tussen bewoners, bezoekers en zorgprofessionals. Ze zorgen voor herkenning, een gesprek en onderlinge verbinding. Zo kan kunst een brug tussen werelden creëren en een motor voor verbinding en inclusie worden in onze gemeenschap.

Deze zogenoemde “outsider art” is authentiek en origineel. Outsider art kent geen regels of grenzen. Wat deze kunstenaars delen is niet één stijl, maar een intens persoonlijke benadering van beeld en betekenis.

Met deze expositie nodigen we je uit om die wereld binnen te stappen, zonder oordeel en met open blik.

Monique van der Leeuw

Op **zaterdag 8 november** wordt de expositie feestelijk geopend en zullen zoveel mogelijk van de deelnemende kunstenaars aanwezig zijn.

Kunstenaars: *Arjan Aalders, Casper Admiraal, Nancy Bijkerk, Monique Bossinga, Rolanda ten Cate, Wout Dekker, Sander Dijkstra, Laura Esselaar, Sabina Hafkenscheid, Natasja Hiehle, Lydia de Jong, Els Kluin-Dekker, Iveta Lakatosova, Monique van der Leeuw, Paul Stellingwerf, Anna van der Tuuk, Margrit Verkade en Willie van der Vorst.*

De kunstwerken aan de wanden zijn allen te koop en/of te huur. Dit geldt ook voor de beelden in de vitrinekast en het ingelijste grafische werk. Bij vragen of interesse; neem gerust contact op met Cosis Kunst in de Biotoop; 088 8393062 en/of 06 30502397

Sabina Hafkenscheid

55 jaar Westerholm

Door Erna Poutsma-Smilde

U heeft vast wel eens in het Grandcafé het statige portret van een echtpaar gezien en zich misschien afgevraagd wie dat waren. Het is het echtpaar Rikkers-Lubbers (ja inderdaad, verre familie van). Dit kinderloze echtpaar had in hun testament bepaald dat het niet onaanzienlijke vermogen besteed zou worden voor een pension voor Dames en Heeren van alle gezindten, uitsluitend eerste klas.

Er werd een Stichting opgericht en in 1934 kon Huize Rikkers Lubbers, Heresingel 36 geopend worden. In 1938 en 1973 werden de twee panden ernaast aangekocht en samengevoegd. Er volgden natuurlijk diverse verbouwingen, maar uiteindelijk bleek het financieel niet meer haalbaar om alles aan te passen aan de hedendaagse wetgeving voor goede zorg en dus werden de panden in 2018 verkocht.

Al tijdens de Tweede Wereldoorlog was er vraag naar een verzorgingshuis in Haren en kocht de Jozefparochie samen met de Rikkers-Lubbers Stichting een stuk land in Haren aan, bestemd voor de bouw van een kerk, school en een bejaardentehuis. Kerk en school werden gebouwd, maar pas in 1968 werd begonnen met de bouw van Huize Westerholm en dat werd op 30 oktober 1970 geopend door burgemeester van Ketwich Verschuur. Westerholm zag er toen totaal anders uit dan nu. Opvallend is de laagbouw en waar nu de hoofdingang, tuin en Beatrixhuys zijn, was een grote parkeerruimte met prachtige kastanjabomen en speelplaats van de Nicolaasschool.

Westerholm werd toen o.a. geleid door religieuze zusters, die personeelswoningen hadden op de tweede verdieping van de noordvleugel, langs de toenmalige oprijlaan. In 1985 waren deze woningen niet meer nodig en vond een eerste verbouwing plaats en werden daar 8 aanleun appartementen gemaakt.

In 1998 volgde een tweede grote verbouwing waarbij van 3 kleine appartementen 2 grote werden gemaakt. Ook werd de glazen gang tussen de zogenaamde Hoofdvlleugel en de vleugel aan de Westerse Drift verbouwd en kwamen daar 3 grote appartementen en nog twee verdiepingen met ieder ook weer 3 appartementen.

Daarna volgde even rust, maar Westerholm bleek snel alweer te klein, met een enorme wachtlijst voor cliënten die graag in Westerholm zouden willen wonen. In 2011 werd toen besloten tot een zogenaamde optopping, waarbij de zuidvleugel langs de oprijlaan er een verdieping bovenop kreeg. Het was een spectaculair gezicht als er telkens weer een paar appartementen met een enorme hijskraan bovenop de eerste verdieping werden gezet.

Ook de keuken kreeg toen een totale vernieuwing en er kwam een nieuwe, ruime huiskamer op de eerste etage, het Holmhuys. De verbouwing was zo ingrijpend dat vrijwel alle bewoners enkele maanden verhuisden naar het Postiljon Motel. Alleen de bewoners langs de Westerse Drift konden blijven. In mei 2012 was er een feestelijke heropening toen alles echt klaar was.

Maar ook toen was Westerholm al snel weer te klein en in 2016 werd snel besloten de laagbouw aan de Westerse Drift te vervangen door een gebouw met 2 verdiepingen luxe appartementen, en een parkeergarage aan de begane grond. Het gebouw werd feestelijk geopend op 31 maart 2017, ook weer door de burgemeester van Haren, immers Haren was toen zelf nog een zelfstandige gemeente.

Sinds de bouw van het Westerhuys zijn er substantiële problemen met vocht in de muren geweest. Na veel overleg wordt daar dit jaar door de bouwer van het complex aan gewerkt om het probleem voor altijd te herstellen. Over dit onderwerp treft u elders meer aan in dit magazine. Het is momenteel voor de bewoners van deze appartementen geen sinecure en alle partijen zullen een zucht van verlichting slaken als alles achter de rug is.

Zoals al eerder geschreven werden de panden van het Rijkers- Lubbers huis in 2018 verkocht en toen was de weg bijna vrij voor weer een nieuwbouw, deze keer aan de Beatrixlaan. Het wachten was hiervoor op de verhuizing van de Nicolaasschool naar hun nieuwe gebouw aan het einde van de Westerse Drift. Toen kon de grond aangekocht worden en is begonnen met de bouwplannen voor een nieuwe vleugel, die de naam Beatrixhuys kreeg. Enigszins vertraagd door de corona-epidemie en de diverse bouwvergunningen werd in 2021 begonnen met de bouw en werd het gebouw op 24 september 2022 feestelijk geopend, deze keer niet door een burgemeester, maar door het overhandigen van een sleutel aan de nieuwe bewoners. Inmiddels was ook begonnen met de totale renovatie van het oude gebouw, o.a. het Grand Café, de keuken, de Stilteruimte, de entree en de andere afdelingen kregen een totale make-over. Tuin, parkeergelegenheid en eigenlijk de hele Irenelaan kregen een nieuw fris gezicht en het plein kreeg niet alleen een vaste bank maar ook een nieuwe naam, Verbindingsplein, hetgeen ook dat weer aanleiding was voor een feestje.

Ondanks of misschien wel dankzij alle verbouwingen blijft het grappig je te realiseren dat Westerholm zelf met zijn 55 jaar jonger is dan de bewoners en zelfs jonger dan sommige medewerkers en vrijwilligers.

100 jaar!

Tegenwoordig is het bereiken van de leeftijd van 100 jaar bijzonder, maar niet zo uitzonderlijk dat we paraat hebben wie in ons dorp en zelfs in Westerholm de laatste jaren die mijlpaal hebben bereikt. Dat was vroeger wel anders. Zo werd in het Nieuwsblad van het Noorden van 12 september 1940 de 100^e verjaardag van de heer Jan van Hemmen aangekondigd.

"Morgen, vrijdag 13 september wordt onze plaatsgenoot, de heer Jan van Hemmen, 100 jaar. De heer Van Hemmen woont reeds tal van jaren als rentenier-landbouwer met zijn beide ongehuwde dochters in de kom van Haren. Hij werd 13 september 1840 geboren op een boerderij aan de Hoornschedijk. Op deze boerderij groeide hij op, hier ook voerde hij den scepter als boer na zijn huwelijk met Margien Smit. Zijn echtgenote overleed aldaar op 22 April 1904. Van Hemmen is dus een geboren en getogen ingezetene dezer gemeente. Een toevallige omstandigheid is, dat ook de beide andere Harener inwoners, die in de laatste 20 jaar den 100-jarigen leeftijd bereikten, in deze gemeente geboren en getogen waren. Geert Kamps, geboren te Glimmen 27 november 1819 en overleden te Haren op 1 juni 1921 was een zeer krasse grijsaard, en ook Aaltje Koops te Noorderlaren beschikte tot op hoogen leeftijd over een goede gezondheid. De laatste was geboren te Noorderlaren op 29 september 1832, en is aldaar overleden op 31 oktober 1932. De heer Van Hemmen kwam in den voorzomer nog geregeld buitenshuis. Wel heeft hij nogal last van doofheid."

Uiteraard werd ook een foto van de 100-jarige gemaakt. Op deze foto wordt hij geflankeerd door v.l.n.r. zijn zwager Kornelis Kampinga (1862) en zijn zusters Aaltje (1848), Grietje (1853) en Geessien (1845).

De boerderij waar Jan van Hemmen werd geboren is al lang geleden afgebroken. Nu staat op deze plek het zorgcentrum Maartenshof. Vanuit Haren rijden we er over de snelweg zo naar toe. Dat was ten tijde van de geboorte van Jan wel anders. Er waren geen bruggen over het Hoornschedijk. Als je naar Haren wilde moest je lopend over de Hoornschedijk richting de huidige Meerweg. Daar kon je met een pontje het kanaal oversteken en vervolgens moest je dan door de weilanden naar het dorp lopen.

Jan van Hemmen woonde als rentenier Rijkstraatsweg 128 in Haren. Dit is één van de huisjes aan de oostzijde van de straat iets ten noorden van de Molenweg. Voor de Haren-kenners: naast het huis waar de dokters Kruizinga, Bruins en Cator hun praktijk hebben gehad.

Mag ik me even Voorstellen

Door Bunna Arends

Mijn naam is Jaap (Jacob) Tuinman. Sinds 5 september 2025 ben ik de nieuwe bewoner van appartement 1-207. Ik ben geboren op 22 april 1937 in de stad Groningen en ben daar naar de lagere school gegaan, de Thorbecke school. Het vervolg onderwijs was in die tijd het 7de en 8ste leerjaar en was speciaal voor kinderen die geen keuze konden maken voor een vervolg/beroepskeuze. Na het 8ste jaar werd het voor mij de ambachtsschool elektrotechniek.

Na het behalen van het diploma ging ik aan het werk als 16-jarige bij een installatiebureau. Dat betekende in 1953 nog heel veel gaatjes maken met hamer en beitel. Tegenwoordig gebeurt dat met een kloppoormachine. Na twee jaar kreeg ik de kriebels en wilde ik weg uit Groningen, het werd Den Haag. Ik was nog maar net in Den Haag of ik ontmoette daar een leuke vriendin. Het klikte en in 1961 zijn we getrouwd, mijn dochter en zoon zijn in Den Haag geboren. Ik werkte daar bij de telefoondienst. In de avond ging ik naar school voor verdere studie, eerst naar de Middelbare Technische School en later naar de lerarenopleiding Elektrotechniek. Ik ben echter nooit leraar geworden.

In 1967 ging ik met ons gezin toch weer terug naar Groningen naar het toenmalige Provinciaals Electriciteits Bedrijf voor werk in de hoogspanning. Dat was heel ander werk dan ik bij de telefoondienst deed. Ik moest toezicht houden bij de nieuwbouw van hoogspannings-/verdeelstations en bij het nemen van veiligheidsmaatregelen. Ik heb vele jaren gewerkt in de provincies Groningen en Drenthe, tot er een reorganisatie kwam en ik met vervroegd pensioen ging.

Met het gezin hebben we veel gekampeerd, van Frankrijk tot Noorwegen. Ook hebben we vele verre reizen gemaakt van Spitsbergen tot Ushuaia (de zuidelijkste stad van Argentinië). Helaas is mijn vrouw in 2024 overleden.

Hopelijk zal ik me in Westerholm snel thuis voelen en zal ik nog velen van u ontmoeten.

Column Job-Jan ten Horn

Geestelijk Verzorger

Deze column was er eigenlijk niet, want ik was hem vergeten. Ik had de deadline gemist, en dat nam ik mijzelf, zij het kortstondig, kwalijk. Maar al snel dacht ik: misschien is dit vergeten niet zo heel erg. Sterker nog, het bracht me op een idee. Juist doordat ik het vergat, viel mijn blik op het onderwerp dat ik anders misschien over het hoofd had gezien. Alsof mijn eigen vergeetachtigheid me zachtjes bij de hand nam en zei: *“Schrijf dan maar over mij.”*

Vergeetachtigheid is vaak dubbel. Aan de ene kant kan het pijnlijk zijn. Als je de namen van sommige mensen niet meteen meer weet, soms van mensen die je heel dierbaar zijn. Of als je midden in een verhaal stopt, omdat de draad gewoon verdwenen is. Het kan iets doen met je gevoel van eigenwaarde: wie ben ik nog, als ik mijn eigen herinneringen niet meer kan vasthouden?

Ieder van ons ziet dit waarschijnlijk weleens van dichtbij. In Westerholm of elders. Het doet soms verdriet om te merken dat een verhaal niet afgemaakt kan worden, of dat iemand opnieuw schrikt van hetzelfde bericht. Vergeetachtigheid kan eenzaamheid oproepen: als de wereld die je kende, steeds moeilijker terug te vinden is.

En toch zie ik óók een andere kant. Niet álles hoeven te onthouden kan ruimte scheppen. Een ruzie die verzacht. Een zorg die niet blijft hangen. Soms is vergeten niet alleen verlies, maar ook vergeving. Vindt u niet?

Daarmee wil ik het niet mooier maken dan het is. Er gaat echt iets verloren: verhalen, namen, grip. Dat doet pijn, en het kan frustrerend zijn. Maar soms merk je ook iets anders: dat er ruimte ontstaat voor iets wat er eerst niet was. Een gesprek dat niet over gisteren gaat, een moment waarin je gewoon bij elkaar bent, zonder dat het iets hoeft op te leveren. Of dat je elkaar vasthoudt zonder wat te zeggen. De verbinding laat zich ook woordeloos voelen.

Misschien is dát de vreemde waarheid van vergeetachtigheid: dat ze ons confronteert met gemis, maar ons tegelijk leert leven met lichtere bagage. Lastig, ja. Pijnlijk, vaak. Maar soms ook een onverwachte opening, waarin je iets opmerkt wat je eerder niet zag. Wonderlijk kan het zijn.

En misschien is het dan ook niet zo erg dat ik de deadline vergat. Of ben ik de enige die dat nu denkt?

van samen oud worden: dat je weet dat je erbij hoort, precies zoals je bent.

Uit het eerste nummer van 2000

Contactgroep Onderlinge Relaties

Namens alle dames van Onderlinge Relaties wil ik U van harte een goed en zoveel mogelijk een gezond nieuwjaar toewensen.

Er is veel over het jaar 2000 geschreven en er is ook veel over gesproken, maar uiteindelijk zal het een jaar worden zoals andere jaren, met zijn ups en zijn downs.

Wij, van Onderlinge Relaties, zorgen ook in dit nieuwe jaar weer voor de diverse activiteiten. We ontmoeten U graag bij het koffieschenken in de recreatiezaal, de spelmorgens, de bingo's en de verschillende andere activiteiten.

U vindt ze iedere twee maanden vermeld in dit blad, en ook krijgt U steeds een uitnodiging hiervoor in uw postvakje.

Data	ACTIVITEITEN 2000	w
* * *	* * * * * * * * * *	ij
04 jan.	NIEUWJAARSVISITE	z
18 jan.	SPELMORGEN	i
01 febr.	SPELMORGEN	g
15 febr.	BINGO	i
29 febr.	SPELMORGEN	n
14 mrt.	BINGO	g
28 mrt.	CULTURELE MIDDAG 15:00 uur	e
04 apr.	SPELMORGEN	n
11 apr.	LENTEMORGEN	
02 mei.	SPELMORGEN	v
16 mei.	THEECONCERT 15:00 uur	o
30 mei.	SPELMORGEN	o
06 jun.	SPELMORGEN	r
20 jun.	ZOMERBINGO 15:00 uur	b
		e

Fonds voor speciale doelen

Nu het Vleugelfonds vol is, is er in overleg met de Cliëntenraad besloten om een fonds te creëren waaruit dingen worden gedaan die normaliter niet uit de exploitatie van het verzorgingshuis worden gefinancierd.

Ideeën om dit fonds te voeden kunnen onder meer zijn; bepaalde akties die worden georganiseerd waaruit inkomsten worden gegenereerd.

Maar het kan ook goed mogelijk zijn dat bewoners en familie ter gelegenheid van een bepaalde gelegenheid iets willen geven.

Het nummer waarop dit gestort kan worden is: 92.78.75.284 t.n.v. Exploitatie Stichting Westerholm/Rikkers-Lubbers Haren onder vermelding van; fonds speciale doelen.

Johannes is dood....

Door Marjon Beckers

Inmiddels al weer een jaar geleden, dat Johannes zijn heup brak tijdens de zondagse fietstocht. Het was het begin van het eind. Hij is 81 jaar geworden.

Naast ons huis staat een oude boerderij met 4000 m2 grond en daar woonde Johannes. Hij heeft er zijn hele leven gewoond, hij is er geboren en gestorven. Hij is nooit getrouwd geweest en ik betwijfel of hij ooit een vrouwenlichaam heeft vastgehouden, ja misschien zijn moeder toen hij voor haar moest zorgen.

Het leven van Johannes was eenvoudig : hij stond om 7 uur op om in de (moes)tuin te werken : zaaien, spitten, onkruid wieden en oogsten. Om 12 uur werd de warme maaltijd genuttigd, bestaande uit aardappelen, groente en vlees. Aardappelen en groente uit eigen teelt.

Middags was hij weer in de tuin te vinden om vervolgens om 15.00 uur een kopje thee te drinken met een plakje zelfgemaakte cake.

Zijn verdere werkzaamheden bestonden uit jam maken, boontjes doppen, appelmoes koken, snoeien en gras maaien. Om 17.00 uur at hij een boterham met zelfgemaakte jam. Daarna ging Johannes in de luie stoel zitten voor een dutje. 's Avonds keek Johannes TV, hij had zichzelf als enige luxe een enorme grote TV gegund. Ik kon van huis uit precies zien waar hij naar keek, dat waren voornamelijk natuur-documentaires, sport en 'Boer zoekt vrouw'. Om exact 22.00 uur stond hij op, deed de TV uit, trok zijn pyjama aan en ging naar bed. Hij werkte zes dagen per week in de tuin, behalve op zondag.

Op zondag ging Johannes fietsen. Hij had zo'n krakkemikkig fietsje met drie versnellingen. Hij fietste al gauw 80 tot 100 km op zo'n zondag, langs boerderijen en landerijen bekeek hij hoe alles erbij stond. Hij stopte niet om iets te eten of te drinken. Hij fietste maar door. Meestal kwam hij terug met fietstassen vol appels, peren en pruimen, terwijl zijn eigen bomen zwaar waren van de vruchten. Hij kon het niet laten. Een gesprek met Johannes ging alleen over het weer en de gewassen. Het was te nat, te droog, te warm, te koud... Het werd allemaal niks, het verrot waar je bij staat, er zit allemaal vreterij in, en de vogels vreten alles op. Kommer en kwel.

In zijn spaarzame vrije tijd bouwde hij molentjes, overal in zijn tuin staan de vrolijk draaiende molentjes van de hand van Johannes. Naar de tandarts ging hij niet, gezien de paar overgebleven bruine tanden en naar de dokter ging hij ook niet, ondanks zijn bijna zwart paarse benen, 'ach, ze doen er toch niks aan, je krijgt steeds hetzelfde smeerseltje, dat niks helpt'. Naar de kapper ging hij ook niet, hij gebruikte een tondeuse om af en toe zijn dunner wordende haar te kortwieken.

Nu staat zijn boerderij al een jaar te koop en geloof me, hij zou zich omdraaien in z'n graf als hij het zou kunnen zien. Het onkruid staat meters hoog en neemt de hele tuin over: de rabarber wordt overwoekerd en de aardbeien verschimmelen ter plekke, de aalbessen verschrompelen en zijn mooie bloemen borders zien er verwaarloosd uit. Zijn jarenlange zorgvuldig onderhouden tuin waar hij ziel en zaligheid in heeft gelegd, is een wildernis.

Als man alleen verbouwde hij aan groente en fruit voldoende om de hele Oosterhaar te kunnen voorzien. Hij verbouwde tuinbonen, rabarber, bietjes, wortels, prei, boerenkool, aardappelen, peultjes, stokbonen, aardbeien, courgettes, pompoenen, vergeten groentes, druiven, appels, bramen, frambozen, aalbessen, pruimen, peren, bieslook, rozemarijn, peterselie, kruisbessen, kersen, walnoten en nog veel meer. Dat kon hij in zijn eentje niet allemaal opeten. Aangezien hij niet commercieel ingesteld was deelde hij de oogst vaak uit in de buurt of zette een krat vol courgettes op de heg en mensen konden het meenemen.

Regelmatig stond er bij onze achterdeur een emmer vol aardbeien, courgettes, sperziebonen, een pot jam Ook bakte hij appeltaarten van zijn eigen appels en ook die kregen we aangeboden. Met kerst bakte hij enorme bergen appelflappen en oliebolletjes, wij konden er niet tegen eten. Daar tussendoor werden er nog enorm grote wafels gebakken, stapels!

Alles gebakken in zijn kleine primitieve keukentje zonder verwarming.

Johannes leefde een uiterst sober en eenvoudig bestaan. Hij had weinig wensen, hij was een tevreden mens. Het interieur was nog hetzelfde als toen zijn ouders nog leefden: de kleine woonkamer stond vol met eetkamer stoelen en een eettafel met ouderwets persje. Boven de gaskachel op de schouw hing een gehaakt kleedje. Aan de wand wat vergeelde foto's en een oude klok. Sfeerverlichting deed Johannes niet aan, boven de eettafel hing een grote lamp en zelfs die was vaak uit. Hij zat bij het licht van de TV of soms gewoon in het donker.

's Nachts hoor ik soms lawaai in de leegstaande boerderij en dan denk ik 'zou het Johannes zijn?' Ik had nooit gedacht dat ik hem zou missen, maar dat is wel zo.

Noaberschap

Door Janneke Slood

In het vorige Huysmagazine stond een artikel over Burenhulp Maarwold waarin wordt uitgelegd wat de bedoeling is: dat buurtbewoners die tijd en energie hebben, ondersteuning bieden aan buurtbewoners die niet meer alles zelf kunnen en hulp kunnen gebruiken.

Hieronder kunt u lezen dat deze burenhulp in Westerholm ook bestaat!

Mevrouw Hofman helpt graag mee waar nodig tijdens de vakantieperiode. Dit doet ze samen met een aantal andere bewoners.

Ze helpen bijvoorbeeld in de huiskamer tijdens de lunch en het avondeten. Dit is een mooi voorbeeld van verbondenheid en samenleven. Een klein gebaar met een groot effect. Medewerkers worden ontlast, waardoor ze hun aandacht beter kunnen verdelen. Dit zorgt voor meer rust, warmte en tijd voor iedereen. Het is een echte win-win: bewoners ervaren steun en gezelschap, medewerkers krijgen meer ruimte om er voor iedereen te zijn en samen creëren we een sfeer waarin zorg en welzijn hand in hand gaan.

Ook mevrouw Spoelstra is een bewoner die het leuk vindt om iets voor medebewoners te betekenen en die zich graag nuttig wil maken voor alles wat haar energie geeft. Ze gaat op bezoek bij nieuwe bewoners ter introductie, helpt hen zo nodig op weg naar de algemene activiteiten en introduceert hen daar. Ze is een soort buddy. Daarnaast verzorgt mevrouw Spoelstra op donderdagochtend de koffie in het Grand Café.

Twee andere bewoners, mevrouw Kroeze en mevrouw Holtkamp, faciliteren en verzorgen de huisbibliotheek. Mevrouw Kroeze is tevens lid van de bewonersraad en mevrouw Holtkamp helpt regelmatig mee met het verzorgen van concerten en andere activiteiten in het Grand Café.

Wat verzamel jij?

Door Marjon Beckers

Op mijn vraag aan bewoners van Westerholm
"Wat verzamel jij of wat heb jij verzameld?"

kreeg ik de volgende antwoorden:

Lepeltjes... Lucifersdoosjes... Ik zou het niet

weten... Kauwgom plaatjes... Suikerzakjes...

Sigarenbandjes... Niet veel soeps... Ansichtkaarten

en plaatjes van filmsterren... Ik spaar niks, al die

rommel in huis... Postzegels... Alles wat ik mooi

vind... Gegevens over familie... Uiltjes... Speldjes...

Munten... Herfstbladeren....

Ik heb zelf, heel vroeger, speldjes verzameld,
deze prikte ik netjes op een rij in een stuk
schuimrubber. Op den duur gingen ze

roesten en vond ik er niks meer aan.
Daarnaast heb ik jarenlang poezenbeeldjes
verzameld. Met name tijdens reizen naar het
buitenland speurde ik alle winkels en
(rommel)markten af op zoek naar een mooi
exemplaar.

Maar mijn grootste uitdaging was het
verzamelen van bijzondere
BOODSCHAPPENLIJSTJES!

Ik kwam op het idee tijdens een voorstelling
waar mensen hun verzameling
presenteerden.

Daar was een mevrouw die de
boodschappenlijstjes verzamelde, die ze vond
in karretjes bij de supermarkt. Ze
projecteerde ze op een groot scherm en
verzon erbij wie het lijstje gemaakt had. Zij
beweerde dat ze veel te weten kwam over de
persoon van het lijstje door wat er op staat
en hoe het erop staat.

Ik vond het fascinerend en sindsdien speur ik
bij elke supermarkt naar
boodschappenlijstjes.

2x SHAG 2x VLOEI
2x 1/5 STAATS LOT
EINDCIJFERS 6 EN 0
+ JACKPOT (XL)
2x ORCHIDEËN VOOR
IN LAMPEN
NEP OXI VANISH
2 Blikjes COLA

Neem nou dit lijstje: een keurig uitgeknipt stukje
lijntjespapier. Er wordt echter niet netjes op de
lijntjes geschreven, dus deze persoon is niet al te
precies.

Naar aanleiding van dit lijstje komen we al veel
te weten over deze persoon.

Hij - ik denk dat het een man is, waarom?, nou
gewoon gevoel - is een roker en dan wel een
roker van shag. Dus een heel ander type dan
iemand die kant-en-klare sigaretten rookt.

En hij is een gokker : hij is bijgelovig anders zou
hij niet voor de eindcijfers 6 en 0 kiezen. Als je
maar lang genoeg deze eindcijfers kiest dan ga je
een keer winnen, denkt hij. Hij hoopt daarnaast
de Jackpot te winnen en dan wel de XL.

Maar wat zijn in godesnaam Orchideeën voor in
lampen ?????

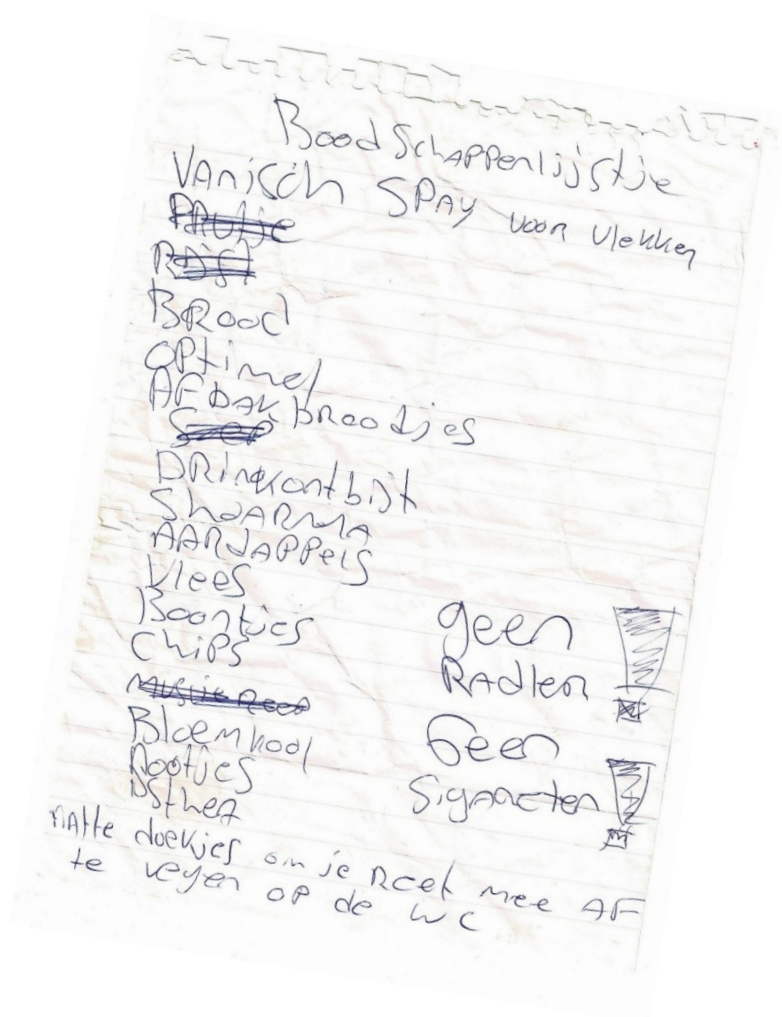
Hij is iemand die niet te veel wil betalen dus
kiest hij voor Nep Oxi Vanish. Hij heeft
waarschijnlijk vlekken op z'n kleding die eerst
behandeld moeten worden, denk ik dan.

En hij is een Cola drinker. Hoewel de 2 blikjes
cola wel door een ander geschreven lijkt te zijn.
Het handschrift is anders : minder druk op de
pen, in kleine letters en netjes op het lijntje.

Misschien zijn vriendin, hij lijkt mij meer een bier
drinker.

Maar dan..... vind ik op een dag een in elkaar gefrommeld boodschappenlijstje. Het lag als een propje papier in de kar. Ik wreef het papiertje glad, en ik wist niet wat ik las. EUREKA !!! Wat een geweldig briefje had ik gevonden!

Bovenaan staat Boodschappenlijstje. Waarom denk je dan, je weet toch wel dat het een boodschappenlijstje is? Het doet vermoeden dat het lijstje voor iemand anders bedoeld is die de boodschappen moet halen.

Dan staat er Vanish spay (r vergeten) voor vlekken. Daarna is Prutje en rijst nogal wild doorgestreep en verderop de Soep en Muslie reep ook (heb je je bedacht of zo?) Wat verder opvalt is dat er rechts apart en groot staat Geen Radler! en Geen Sigareten! (t vergeten) met een heel groot uitroepteken. De afzender heeft een duidelijke boodschap voor degene die de boodschappen moet halen, anders was deze vermoedelijk terug-gekomen met Radler en Sigareten.

Volgens mij is het briefje afkomstig van een ietwat ordinaire en simpele vrouw, gezien het onregelmatige handschrift en de schrijffouten (gewoon gevoel hoor). Ze eet heel gewoontjes: vlees, aardappelen en groente. Verder mag ze graag snacken, gezien de chips en nootjes. Ik zie haar al helemaal voor me.

Maar dan
Ik wist niet wat ik las...

Ik speur nog steeds naar boodschappenlijstjes, maar het personeel tegenwoordig ruimt alles netjes op, dus ik vind niet meer zoveel en meestal zijn ze ook lang niet zo spectaculair als bovenstaand lijstje.

Toch hoop ik steeds weer een bijzondere te vinden. Maar dat is dan ook de kick van verzamelen. Kijkt u zelf maar op de volgende bladzijde.

Verzamel-quiz

De antwoorden staan achter in dit Magazine.

1. **Hoe noem je het verzamelen van postzegels ?**
 - A. Filantropie
 - B. Filosofie
 - C. Filatelie
2. **Hoe heet verzamelen in het Duits ?**
 - A. Sammeln
 - B. Versammel
 - C. Sammelen
3. **Geef een ander woord voor verzameling.**
 - A. Collectief
 - B. Collier
 - C. Collectie
4. **Wat verzamelt een eekhoorn voor de winter ?**
 - A. Insecten
 - B. Noten
 - C. Wortels
5. **Hoe heet het TV programma waar verzamelen uit de hand loopt ?**
 - A. Dubbeltje op z'n kant
 - B. Mijn leven in puin
 - C. Bouwval gezocht
6. **Hoe noem je verzamelaars van kunst ?**
 - A. Collectioneers
 - B. Arthotekers
 - C. Kunstcollectors
7. **Hoe noem je het verzamelen van sigarenbandjes ?**
 - A. Vitolfilie
 - B. Bolknakkers
 - C. Filumenie
8. **Wat verzamelde koningin Juliana ?**
 - A. Poppen
 - B. Olifant beeldjes
 - C. Munten
9. **Wat verzamelt een paleontoloog ?**
 - A. Gebruiksvoorwerpen uit de oudheid
 - B. Zeldzame stenen
 - C. Fossielen
10. **Hoe heet verzamelen in het Engels ?**
 - A. Collect
 - B. Memories
 - C. Second hand

Wandeldoelen, hoe gaat het verder in Westerholm

Door Wilbert Hoffstädt, Marian Hulscher en Henk Sangers

Naar aanleiding van een vraag van het Hospitality team, zijn Marian Hulscher en Henk Sangers samen met buurtbewoner Wilbert Hoffstädt in september begonnen met het beheer en de uitbreiding van de wandeldoelen vanuit Westerholm.

Op de burendag heeft Marian een bomenrondje rondom Westerholm geïntroduceerd. Daaruit worden nu een paar nieuwe wandeldoelen gemaakt voor mensen die minder van de langere afstanden zijn en een paar voor degenen die daar juist wel van houden. Van de bestaande doelen is door ons een lijst gemaakt. Het idee is om regelmatig doelen te wisselen, maar via de lijst kunt u gemiste doelen alsnog opzoeken. Bij de receptie halen ze die dan uit de voorraadkast op.

Aan de wandeldoelenkast hangt een logboek. De bedoeling is, dat u daar uw ervaringen met de wandeling die u net gemaakt heeft in schrijft. Wij willen heel graag weten of u de wandeling met plezier heeft gemaakt en of u vindt dat er voldoende keuze aan wandelingen is. Ook voorstellen voor een nieuw doel zijn van harte welkom. En uiteraard is het belangrijk om te weten of de beschrijving van uw wandeling duidelijk genoeg is en er geen fouten in staan. We vragen ons ook af of en hoe vaak ze gebruikt worden.

U kunt ons een geweldig dienst bewijzen door uw ervaringen in het logboek te schrijven!

Voor het Clockhuys zijn nu drie wandeldoelen gemaakt, naar het Julianapark, naar de buste van Juliana aan de Oude Hoflaan en naar de mijnwerker aan de Rijksstraatweg. Vindt u dat we die doelen ook vanuit Westerholm moeten maken? Laat het dan weten.

Een bewoner van Erasmusheem wil wandeldoelen maken voor die locatie en ook vanuit Maarwold is er interesse.

De doelen van hen kunnen wij natuurlijk ook gebruiken!

Boekbespreking

Door Henk Boomker

Het was een mooie leeszomer.

Ik had me vooraf al verheugd op Bart van Loo's *Stoute schoenen*, de opvolger van de Bourgondiërs, het grote werk over het ontstaan van de Nederlanden. En op het nieuwe boek van Geert Mak: *Wisselwachter; Europa-Amerika 1933-1945*. Het was moeilijk kiezen maar Geert Mak heeft de oudste papieren. Ik hou van zijn vlotte pen, zijn gedegen onderzoek en misschien vooral van de menselijke maat in zijn boeken. Hij benadert de geschiedenis vanuit de mensen die er vorm aan hebben gegeven. Door die benadering lijkt het soms alsof er niets gebeurt, terwijl terugkijkend de wereld ingrijpend blijkt veranderd. Zijn boek *Hoe God verdween uit Jorwerd* is daarvan een prachtig voorbeeld.

In zijn nieuwe boek *Wisselwachter* herkende ik een soortgelijk proces. Harry Lloyd Hopkins is het oliemannetje van Franklin Delano Roosevelt, president van de Verenigde Staten van 1933-1945. Met hem kijk je mee in het intieme leven van het Witte Huis en zit je aan tafel bij de gesprekken met Roosevelt, Stalin en Churchill. In de Verenigde Staten was de Tweede Wereldoorlog in fysieke zin ver weg en ging het gewone leven door. Met alle sociale en economische zorgen en problemen. Maar ook met het royale en overvloedige van de high society. Een aspect dat ik mij nooit zo heb gerealiseerd. Al die onderwerpen lopen in dit boek op een prettige manier in elkaar over en vormen het tijdsbeeld van de (voor)oorlogse jaren.

Harry Lloyd Hopkins groeit uit van een adviseur op nationaal niveau naar een internationale onderhandelaar. Hij weet uiteindelijk Churchill ervan te overtuigen het internationale belang boven het Engelse belang te stellen. Hij onderhoudt goede contacten met Stalin en het Franse verzet. Het positieve beeld van de conferentie van Jalta toont uiteraard niet de wereld achter de schermen. Het is fascinerend om het allemaal te lezen en soms word je er niet vrolijk van. Zeker niet van de intieme verhalen uit het Witte Huis, waarin drank, overvloedige maaltijden en liefdesrelaties hun eigen rol spelen.

Franklin Roosevelt is een politiek talent en een visionaire president geweest. Zijn regering bood het hoofd aan de sociale achterstand in de VS. Hij doorzag de Duitse dreiging en wist het Amerikaanse volk achter zich te krijgen om het gevecht aan te gaan. Bij zijn overlijden treurde heel het volk om het verlies van zijn charismatisch leider.

Maar toch, wat is een groot leider zonder loyale vrienden. Harry Lloyd Hopkins is een van hen. Letterlijk want hij staat meestal een beetje op de achtergrond van de officiële foto's die er zijn van President Roosevelt.

Dit boek heeft ook mijn kennis aangevuld en mijn inzicht verdiept. Ik las het met interesse en groot plezier. Een aanrader voor huiselijke winteravonden.

Boekbespreking

Door Friso Bavinck

Abraham Verghese. Het verbond van het water.

Herfst, winter: tijd voor een mooie, dikke roman. Zonder de Nederlandse literatuur te kort te doen, daarvoor moeten we toch naar het buitenland. En dan kun je niet om de Amerikaanse schrijver Abraham Verghese heen met zijn bijna 700 pagina's rijke roman 'Het verbond van het water'. Wat een boeiend, breed opgezette familiegeschiedenis waarin alle bekende thema's als leven, dood, liefde, geluk, discriminatie, religie aan bod komen in een historische context en met prachtige natuurbeschrijvingen!

Voorin het boek staat een kaartje van het gebied waar het verhaal zich afspeelt: de regio Kerala, in het zuiden van India. De twintigste eeuw is net begonnen. India staat onder Brits gezag. De lezer maakt kennis met een twaalfjarig meisje dat uitgehuwelijkt wordt aan een veel oudere, zwijgzame weduwnaar, die haar meeneemt ver van haar ouderlijk huis. Zij komt terecht in 'een huis omsloten door land in een land vol water, een huis vol raadsels' (p 25). Belangrijk detail: zij reizen er na de ceremonie in de kerk gescheiden naartoe: hij te voet over land en zij via de rivier. Misschien tegen de verwachting in van u als lezer die dergelijke kindhuwelijken eigenlijk afkeurt: het is een goed en langdurig huwelijk tussen de twee zo verschillende mensen. Het meisje groeit uit tot Big Ammachi (grote moeder), de spil van de familie. Een familie die lijdt onder een geheimzinnige "Aandoening", die alles te maken heeft met water. Zo verdrinkt de uit een eerder huwelijk geboren zoon Jojo in een afwateringssloot.

Dan verspringt het verhaal naar Schotland en maken we kennis met Digby die zich uit zijn achterstandsmilieu weet op te werken en arts wordt. Hij wil chirurg worden (p. 95: *...in Glasgow werd ik gepasseerd. En buiten Glasgow maak ik geen kans. Dus ben ik bij de Indian Medical Service gegaan, in de hoop dat ik op die manier chirurg kan worden.*) . In het ziekenhuis in Madras werkt hij met en onder een arts die zelf de weinige Britse patiënten voor zijn rekening neemt en de 'inlanders' aan Digby overlaat. Hij ontwikkelt zich tot een geweldige chirurg met hart voor de arme en onderdrukte bevolking; naast zijn werk is hij een niet onverdienstelijk schilder. Zo komt hij in contact met de mooie Celeste, de vrouw van zijn collega. Hun geheime relatie krijgt een tragisch einde door een brand die haar het leven kost en hem zijn chirurgisch zo bekwame handen.

Terug bij Big Ammachi en haar familie (uitgebreid met Baby Mol, een heel bijzonder kind met een schildklieraandoening) zien we een andere arts in beeld komen, dr. Rune Orqvist. Hij heeft een leprakolonie in de buurt gesticht. Ondertussen doet ook de moderne tijd zijn intrede in de regio, waar anderzijds tradities een rol blijven spelen. Dat weet de schrijver prachtig te verbeelden. Hoe beide artsen met elkaar in contact gebracht worden, hoe zoon Philipose gaat studeren en schrijver/journalist wordt en trouwt met kunstenares Elsie (hun kind verongelukt door zijn nalatigheid), hoe Elsie's dochter Mariamma een rol van betekenis speelt, wat de "aandoening" nu precies inhoudt: u moet het allemaal zelf maar lezen. Alle verhalen schuiven naadloos in elkaar, werken naar een verrassend einde toe en u, als lezer, blijft achter in het besef dat u een meesterwerk hebt gelezen.

Wat groeit en bloeit er in de tuin?

Door Linda Goes

De tuin van Westerholm is zorgvuldig aangelegd, heeft een lange bloeihoog en is in ieder jaargetijde aantrekkelijk om te zien. Deze editie kijken we naar een paar herfstparels van de tuin, planten en bomen bovendien met internationale allure als we kijken naar hun Nederlandse namen!

Liquidamber styraciflua – Amerikaanse Amberboom

We kennen allemaal de Japanse esdoorn, een relatief klein blijvende boom die prachtig rood of paars verkleurd in het najaar. Maar misschien nóg wel mooier is Liquidamber styraciflua, oftewel de Amerikaanse Amberboom. Deze boom is ook geschikt voor tuinen en heeft eenzelfde soort gevingerd blad. Ook de herfstkleuren zijn prachtig, met verschillende nuances rood, oranje, geel en paars die vrijwel allemaal tegelijkertijd aan de boom kunnen voorkomen. De kleuren zijn bovendien iets zachter dan bij andere bomen, waardoor het vriendelijker aanvoelt. De boom heeft stekelige, ronde doosvruchten die – net als kastanjes en eikels – te gebruiken zijn bij de herfstdecoratie.

Naast de prachtige herfstkleuren en leuke doosvruchten biedt de Amberboom nog meer voordelen. Net als andere bomen is het bijvoorbeeld een belangrijke schuilplaats voor vogels en insecten. Ook gaat een amberboom letterlijk de diepte in met zijn wortels waardoor hij zorgt voor een betere bodemstructuur. Zijn naam kreeg de amberboom door de vloeibare amberkleurige hars die vrijkomt bij een beschadiging van de bast. Deze hars ruikt heerlijk en wordt dan ook nog steeds gebruikt in parfums.

Al met al een veelzijdige boom en een spectaculaire verschijning in de herfst. Mede daarom heeft de boom op meerdere plekken rondom Westerholm een welverdiend plekje gekregen. Zo kunnen zoveel mogelijk mensen ervan genieten!

Miscanthus sinensis – Chinees prachtriet

Miscanthus sinensis is een hoog siergras dat bloeit met mooie pluimen. Het is een plant die in zijn eentje de aandacht kan trekken en in grote groepen is het helemaal een blikvanger. Het is bovendien een bijna onmisbare plant in de herfst- en wintertuin. Zodra de pluimen zich ontvouwen boven de hoge, frisgroene pollen wordt de sierwaarde van de plant duidelijk.

De lichtglanzende pluimen bewegen mee met de wind en vangen de zonnestralen waardoor ze extra goed tot hun recht komen. Ze brengen dynamiek in de tuin, op een moment dat de meeste planten over hun hoogtepunt heen zijn. In de winter behouden siergrassen als Miscanthus hun silhouet. Daardoor blijft de structuur van een tuin intact en is het ook in de winter een prettige plek om naar te kijken of om te zijn. Samen met de uitgebloeide paarse zonnehoedjes en het gele brandkruid zijn ze prachtig met een dun laagje rijp of sneeuw. Bovendien bieden ze wintervoedsel voor de vogels in de vorm van zaden.

Parrotia persica - Perzisch ijzerhout

Eveneens een blikvanger met prachtige herfstkleuren is Parrotia persica, in het Nederlands Perzisch ijzerhout genaamd. Een andere benaming is vlamboom en dat geeft al een indicatie van wat u mag verwachten in de herfst. Ook bij Perzisch ijzerhout komt weer een compleet palet aan opvallende kleuren langs: van geel tot donkerpaars.

De naam ijzerhout komt voort uit het zeer harde en dichte hout van de boom. Ook andere bomen worden met ijzerhout aangeduid, zoals Borneo ijzerhout en Moluks ijzerhout. Dit soort hout werd heel vroeger wel gebruikt als vervanger voor ijzer in gereedschappen en werktuigen. De mooie grijze bast van Perzisch ijzerhout is een andere decoratieve waarde van deze boom.

Perzisch ijzerhout is een naaktbloeier: de bloemen verschijnen nog voor het blad. De boom bloeit al in de winter of het vroege voorjaar en is daarmee een belangrijke voedselbron voor de eerste bijen en zweefvliegen. De bloemen zijn relatief klein, maar wel felrood van kleur en hebben een heerlijke geur. Zo biedt de boom al vanaf het vroege voorjaar een belangrijke bijdrage aan de tuin. Het is bovendien een mooi vooruitzicht om naar uit te kijken!

Gedichten: een verrassende ervaring aan de leestafel

Door John Lahr

Ingmar Heytze is een bekende dichter. Al meer dan 30 jaar treedt hij ook op. Alleen of samen met anderen op uiteenlopende locaties. Ook op die wijze is zijn bekendheid gegroeid. Het beeld dat een dichter achter zijn bureau gedichten schrijft, moet dus een beetje bijgesteld worden. Heytze is een dichter die van verschillende bronnen gebruikt maakt. Van collega's die inspireren, van dagelijkse ontmoetingen en "wat zijn ogen zien". Een alledaagse gebeurtenis of fototaal. Ik heb hem laatst een keer ontmoet. Hij las gedichten voor uit een bundel met als titel "De honderd van Heytze". Zelf uitgekozen gedichten met als bijzonderheid een anekdote bij ieder gedicht. Zo krijg je toch een aardig idee hoe een gedicht tot stand komt. Toch is hij van mening dat de lezer uiteindelijk de betekenis van een gedicht bepaalt.

VOS ONDER IJS

*Deze winter, bij het schaatsen:
vos onder ijs.*

Twee glazen ogen keken op

*alsof hij zo omhoog zou springen
met open bek
als het plotseling zomer werd.*

*Ik vlucht voor honderd boeren.
Water breekt.
Ik zwem mij langzaam dood.*

*Mijn laatste woorden zijn gedacht
ik kan niet meer
en spreken gaat niet hier.*

*Het is eenzaam. Aan deze kant.
Van het papier.
Het is zo eenzaam hier.*

VOGELS , VISSSEN

Zet de radio uit. Je hoort niets nieuws. De stilte wacht geduldig af.

Vouw de krant dicht. Hij was oud voordat hij werd gedrukt.

Zoek niet, deel niet, duim niet tot je vierkant ziet.

Zet eindelijk het scherm op zwart.

*Ik ben net zo bang als jij, net zo bezorgd voor iedereen
die ik niet missen kan. Ik had ook gespaard voor andere dingen:
verre reizen, eerste hulp bij een gebroken hart,
een auto die wat vaker start.*

*Maar: in Wuhan hoor je vogels zingen,
Boven China was de lucht nog nooit zo blauw.
In Venetië zien ze het helderste water sinds tijden.*

*De kunst van leven was altijd dezelfde: ongevraagd komen,
Ongewild gaan, intussen doen wat je het liefste doet,
Vrede sluiten met je lot.*

*Sluit de voordeur. Zet de tuindeur open, voel de zon op je gezicht.
Denk voor je uit wat niemand hardop durft te zeggen:
We zijn een virus dat een virus heeft gekregen.*

Toelichting:

In het eerste gedicht lijkt de dichter ons een kijkje te willen geven in hoe de dichter zichzelf ervaart als hij bezig is met het schrijven van gedichten. De aanleiding voor het schrijven van dit gedicht is een ervaring, opgedaan tijdens het schaatsen. Een vos is onder het ijs terecht gekomen en verdronken. In zijn ogen herkennen we nog zijn verlangen naar het contact met het echte leven. Iets van die strijd tegen de dood ervaart de dichter ook. Met opgeschreven woorden probeert hij in een wanhoopspoging in leven te blijven. Contact met ons te maken. Het gedicht doet denken aan een couplet van Leo Vroman:

Gedrukte letters laat ik U hier kijken,
Maar met mijn warme mond kan ik niet spreken,
Mijn hete hand uit dit papier niet steken;
Wat kan ik doen, ik kan u niet bereiken.

In het tweede gedicht neemt de dichter ons mee naar de corona-tijd. "Vrede sluiten met je (het) lot. Dingen komen ongevraagd en gaan ongewild. Het lijkt alsof de dichter ons deze les van berusting wil leren, maar het laatste couplet wijst een andere richting op. We hebben een virus gekregen door onze onzorgvuldige omgang met de natuur.

Kennismaken met een vrijwilliger

Door Marjon Beckers

Sinds jaar en dag kent Westerholm vrijwilligers die op uiteenlopende terreinen hand- en spandiensten verrichten om het wonen in Westerholm te veraangename. In deze rubriek kunt u nader kennis maken met één van hen. Deze keer is dat Marianne Schaap die sinds maart 2023 als vrijwilligster actief is in Westerholm.

Marianne (40) verzorgt de koffie/thee op de maandagmorgen in het Grand Café voor de bewoners die daar gezamenlijk en voor de gezelligheid een kopje komen drinken.

Zij is bij Westerholm terecht gekomen via een re-integratie traject. Ze zocht een activiteit waarbij sociale contacten voorop stonden: het omgaan met mensen, gastvrouw en zorgzaam zijn, en dat heeft ze gevonden in Westerholm. Ze vindt het gezellig en waardevol om te doen en ervaart waardering van de bewoners.

Marianne is geboren met maar één nier en daar kon ze goed mee leven, tot ze ongeveer 25 was en net haar studie had afgerond. Haar nierfunctie werd steeds slechter, dat was een moeilijke tijd, omdat haar leven in die tijd in hoge mate beheerst werd door haar ziekte. Toen haar nier het tenslotte helemaal liet afweten, stond ze voor de keuze dialyse of niertransplantatie. Uiteindelijk werd het een niertransplantatie op 30 oktober 2012, nu dertien jaar geleden. Ze had een match met haar moeder, die één van haar nieren heeft afgestaan aan haar dochter. Dit betekent erg veel voor Marianne, een tatoeage zal haar altijd aan die dag blijven herinneren.

Voordat ze ziek werd heeft ze haar HBO diploma voeding-diëtetiek gehaald, voeding is haar passie. Door haar ziekte is het echter tot nu toe niet gelukt in deze branche te gaan werken, omdat haar energie helaas beperkt is. Het is nog steeds een beetje zoeken naar geschikte functies. Inmiddels heeft ze zich ook aangemeld bij De Dilgt voor met name begeleiden van creatieve activiteiten.

Marianne is een creatief mens. Ze maakt prachtige 3Dkaarten voor onder andere geboorte, kerst en verjaardagen (zie voorbeelden, formaat A4 dubbel). Het zijn ware kunstwerkjes, die haar aardig bezighouden. Naast het creatieve plezier, geeft het haar ook rust en afleiding.

Een andere hobby is schilderen, ze zoekt voorbeelden die haar aanspreken en geeft er dan haar eigen draai aan. Ze kan daar helemaal in opgaan en zit vol ideeën. Dit heeft ze niet van een vreemde: haar moeder was kleuterjuf en er werd vroeger thuis veel geknutseld.

Ook fotograferen is al heel lang een grote hobby van Marianne, ze heeft er oog voor, alles wat haar boeit legt ze op de gevoelige plaat vast, met spiegelreflex camera of telefoon. Haar hondje Beetle is een grote inspiratiebron (zie foto).

Beetle is een kruising tussen een pekinesees en een Tibetaanse spaniël. Zij is inmiddels al weer 6,5 jaar oud. Haar zus raadde haar aan om een hondje te nemen en toen ze een nestje gingen bekijken, was ze verkocht. Het is een pittig hondje met een heel eigen karakter, als ze iets niet wil laat ze dat duidelijk merken. Door Beetle leert ze veel mensen kennen die ook een hond hebben, dan maak je al gauw een praatje bij het uitlaten.

Marianne woont inmiddels al elf jaar zelfstandig, van een relatie is het nog niet gekomen. Ze houdt van kinderen en gelukkig heeft haar zus drie kinderen, op wie ze in het verleden veel heeft gepast, dat vond ze geweldig.

Tenslotte is ze dol op taartjes en dat is niet verwonderlijk, aangezien haar zus eigenaresse is van Banketbakkerij Huize Rodenburg. Daarnaast vindt ze het heerlijk om in de keuken te staan om zelf lasagne of pizza te maken, niets komt uit een potje, alles maakt ze zelf en als er genoeg over is, brengt ze een bakje naar de burens.

Marianne staat positief in het leven en houdt van gezelligheid samen met vrienden en familie. Ze hoopt dat haar gedoneerde nier nog lang mee mag gaan en dat de toekomst nog vele mooie dingen brengt. Ze kijkt niet ver vooruit en is blij met alle spontane dingen en mensen die op haar pad komen.

Haar levensmotto is: laten we naar elkaar omkijken, want daar draait het om!

Voorbeelden van de kaarten die Marianne maakt

Opschudders gezocht!!!

Samen komen rond een thema, praten over gebeurtenissen, kennis delen, plezier beleven aan herinneringen en ervaringen. Luisteren en vertellen. Een avond die je weer even wakker schudt.

Om de drie weken verzorgt een groep vrijwilligers, mantelzorgers, familie en vrienden van bewoners van Westerholm op dinsdagavond een gezellige avond voor de bewoners rond een bepaald thema. Er wordt bijvoorbeeld samen gekeken naar Tv-programma's uit de oude doos, naar natuurfilms of Polygoonbeelden. Er worden gedichten voorgedragen, er wordt naar muziek geluisterd of een kleine lezing gegeven. Ook de actualiteit zoals een wereldgebeurtenis of de seizoenswisseling kan onderwerp van gesprek zijn.

Dit alles vindt plaats onder het genot van koffie, thee en wat lekkers erbij.

Hoe ziet een Opschudavond eruit?

Een avond wordt verzorgd door een tweetal Opschudders die onderling de taken verdelen en de avond voorbereiden. De bewoners worden verwacht om 19.30 uur, de Opschudders komen iets eerder om stoelen klaar te zetten en eventueel de apparatuur startklaar te maken. Het personeel van Westerholm zorgt dat er een gevulde cateringkar staat. Als de mensen de lounge binnenkomen, helpen de Opschudders indien nodig met plaatsnemen en schenken koffie en thee.

Als iedereen er is, begint het inhoudelijke deel van de avond. Dit duurt met af en toe een pauze om ervaringen uit te wisselen – afhankelijk van de opzet van de avond – tot ca. 21.00u. De meeste bewoners gaan zelf naar hun appartement, maar de verzorgers of de Opschudders helpen daarbij wel eens handje.

Evaluatie

Eens in de 3 à 4 maanden is er een evaluatie bijeenkomst tijdens een gezamenlijke avondmaaltijd in Westerholm. Daar wordt besproken wat goede aansprekende onderwerpen waren en welke problemen er werden gesignaleerd. Ook wordt het rooster voor de volgende maanden ingevuld. De coördinatie vanuit Westerholm is in handen van Janneke Sloom, inhoudelijk zorgen de vrijwilligers voor het programma. Onderling onderhouden de Opschudders regelmatig contact via Whatsapp.

NIEUWE OPSCHUDDERS ZIJN VAN HARTE WELKOM!!!

De bestaande groep Opschudders zoekt uitbreiding en nodigt daarom enthousiaste geïnteresseerden uit om eens in de 6 à 8 weken hun medewerking aan een Opschudavond te verlenen. Wie wil is van harte welkom om kennis te komen maken en een avond bij te wonen.

Aanmelden daarvoor kan via hospitality@westerholm.nl onder vermelding van 'Opschudd'n'.

Alle wegen leiden naar Rome...

Een boeiende avond over de bijzondere stad Rome.

Vrijwilligster Bunna (docent geschiedenis) heeft jarenlang studenten begeleid tijdens reizen naar Rome, een heel bijzondere stad waar je 3000 jaar geschiedenis echt letterlijk kunt zien.

Ze neemt je mee op een 'reis' naar Rome via beelden en verhalen uit eigen ervaring. Dus 'Hop on Hop off'.

Wanneer : dinsdag 30 september.

Hoe laat : 19.30 uur tot 20.30/21.00 uur.

Waar : Westerholm Grand café.

De avond wordt verzorgd door Bunna en Tineke namens :

De Opschudders

De Zee

De zee, het strand, de duinen, de luchten, de schelpen.

Een avond gevuld met herinneringen aan het geluid van de zee, de wind door je haren, het wuivende helmgras, de rollende golven, de zilte geur, met blote voeten door de branding en schelpen zoeken.

We gaan schelpen herkennen, zee-gedichten voorlezen, muziek luisteren, kijken naar de zee, een juttetje proeven en een quiz maken.

Wanneer : dinsdag 22 juli.

Hoe laat : 19.30 uur tot 20.30/21.00 uur.

Waar : Westerholm Grand café.

De avond wordt verzorgd door Marjon en Marijke namens :

De Opschudders

Krakende wagens...

A' tot 'n
hals in'n drek
zit, m'j 'n kep
nich leuten
hangn.

Wat betekent bovenstaande ? Welk spreekwoord herken je ?

Spreekwoorden zeggen alles !

Een avondje boordevol spreekwoorden.

Spreekwoorden raden en uitleggen ahv voorwerpen en cartoons.

Spreekwoorden uitbeelden. Spreekwoorden in dialect.

Kortom : een avondje vol plezier ! Kom je ook ?

Wanneer : dinsdag 20 mei.

Hoe laat : 19.30 uur tot 20.30/21.00 uur.

Waar : Westerholm Grand café.

De avond wordt verzorgd door Marjon en Bernard namens :

De Opschudders

Krakende wagens.....

Door Marjon Beckers

Nee, we gaan het hier niet over allerlei kwalen hebben, maar over SPREEKWOORDEN
Afgelopen mei, ja zolang geleden alweer, hebben we het tijdens een 'Opschud-avond' gehad
over spreekwoorden. We gaan het hier nog eens dunnetjes overdoen.

We begonnen met spreekwoorden aanvullen/afmaken zoals : De laatste loodjes...., De beste
stuurlui...., Lachen als een boer...., Het bloed kruipt...., Ledigheid is...., Zich de kaas niet...., Het
kind met...., Zoals de waard...., Een goede verstaander.... enz.

Dat ging opmerkelijk goed !

Het volgende onderdeel was één of meer spreekwoorden bedenken bij een voorwerp. Aan het
begin van de avond konden bewoners een keuze maken uit verschillende voorwerpen zoals
een muis (nee, geen echte), een bal, varkentje, hart, eieren, appel, vogel, rozen, kat, ezel...
enz. Ook dit onderdeel ging heel goed, met elkaar kwamen we al gauw op meerdere
spreekwoorden per voorwerp, zoals bij vogel 'Beter één vogel in de hand dan tien in de lucht'
en 'Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is'. Bedenk nog maar een spreekwoord bij de andere,
hierboven genoemde, voorwerpen...

Vervolgens hebben we spreekwoorden ontraadseld van cartoons. Best moeilijk maar ook hier
kwamen we er samen al gauw uit.

Los de volgende cartoons op :

Het was een avondje vol plezier, het was fantastisch om te zien hoe enthousiast iedereen
meedeed en dat we samen zo'n leuke avond hebben gehad!

Het leven is geen feestje maar

Kent u nog het programma 'Hints'? Nou zoiets was het volgende onderdeel: spreekwoorden uitbeelden.

De aanwezige bewoners mochten een opgevouwen briefje uit de grabbelton pakken. Daarop stond een spreekwoord en dat moest met handen en voeten uitgebeeld worden. Er kwam heel wat creativiteit naar boven. Een paar voorbeelden: een nogal grote meneer stond op en strekte zijn armen hoog in de lucht, maakte vervolgens een zwiepende beweging en blazende geluiden..... nou raad het maar. 'Door de vingers zien', 'Hand in eigen boezem steken', 'Twee vliegen in één klap' waren niet zo moeilijk, maar 'Ze kan zijn bloed wel drinken' werd uiterst creatief uitgebeeld. Zo waren er nog veel meer voorbeelden.

Tenslotte ging het om spreekwoorden in dialect. Gelukkig waren er Friezen en Groningers onder ons om de spreekwoorden moeiteloos voor te dragen, te vertalen en uit te leggen.

Probeer het nog maar eens met onderstaande spreekwoorden:

Ikjes* door mevrouw Holtkamp

Bewoner van Beatrixhuys

Kleren maken de vrouw

Mijn dochter, bijna twee jaar oud, staat op een stoofje voor het raam naar buiten te kijken. Een wondere witte wereld, sneeuw bedekt de bomen, struiken en het gras. De daken dragen witte mutsen. Ik zie een mevrouw aankomen, gehuld in een lange bruine bontjas en bijpassende bontmuts. Ze heeft twee hondjes aan de lijn. "Kijk" zeg ik "daar loopt een mevrouw met twee hondjes". Ze antwoordt "Nee, dat is een beer met hondjes".

Kinderlogica

Dochter zit aan het bureau in de muziekkamer te spelen. Ik oefen ondertussen m'n nieuwe stukken op de piano. Op een gegeven moment hoor ik haar zachtjes huilen. Ik schrik ervan en vraag verbaasd wat er aan de hand is. "Ik vind het zo mooi", snikt ze. Ik neem haar op schoot en laat haar een paar toetsen aanslaan. Het geluid sterft langzaam weg. Ik vertel haar dat de klank op reis gaat, steeds verder weg. Ze kijkt om zich heen en ziet het openstaande uitzetraampje. "Zo", zegt ze, "nu is hij bij God".

* Een Ikje is een persoonlijke ervaring of grappige anekdote in weinig woorden. In de vaste Ikjes-rubriek van de NRC zijn de lezers de auteurs van de ikjes.

Buurvrouw

Een oudere ongetrouwde dame. Ze had vaak van die grappige uitspraken. Haar kennis van de Nederlandse taal was beperkt. Ze had de lagere school niet afgemaakt, moest al jong aan het werk, er moest geld verdiend worden. Maar vertellen kon ze als de beste, ze wist alle nieuwtjes uit de buurt.

“Zo kwam mij ter ore dat de dokter een nieuwe assetent had en die kwam uit een goed menu (milieu)”.

“Er had zich ook een pierecure (pedicure) in de wijk gevestigd.”

De bioscoop heette volgens haar *“Cienema Palecee”* en binnenkort was er op de renbaan weer een *“konkoers huppekee”* (concours hippique). Probeer dan maar eens je gezicht in de plooi te houden!

De zestiger jaren

De diaconie van de Hervormde Kerk opende een bejaardentehuis voor vrouwen in het stadje. Tante Mina kon niet meer langer op zichzelf blijven wonen. Ze kwam in aanmerking voor een kamertje in dit tehuis. Het leek haar wel gezellig, had ze ook wat aanspraak. Ze had echter niet op de strenge directrice gerekend. Er heersten strenge regels. De kamer moest schoon en opgeruimd zijn, geen herenbezoek op de kamer. Iedereen kreeg een taak toebedeeld. Meehelpen tafeldekken, afruimen, afwassen. Af en toe werd er flink gemopperd, er werd gezamenlijk gegeten in de eetzaal, waarbij de directrice aan het hoofd van de tafel zat. Voor iedere maaltijd werd er gebeden, iedereen kreeg een beurt. Op een dag bad de oude dame *“Ach Heere, verlos ons van dit kreng dat hier rondloopt!”* De maaltijd werd deze keer in volledige stilte genuttigd.

Wetenswaardigheden

In deze rubriek treft u korte alinea's met daarin informatie die de moeite waard is om te weten.

- ✓ **Een vertelling over Darwin in ons dagelijks leven**, door Marian Hulscher op 25 november om 20.00 uur in het Grand Café, Westerholm. De herfstlezing van [Energiek Maarwold](#), inloop vanaf 19.45.
- ✓ Heeft u zin in een keertje bioscoop maar niet in het centrum van Groningen? Ga dan in Hoogezand naar winkelcentrum De Hoog Meeren naar het [filmhuis 'Vue'](#). Voordeel : gratis (en vlakbij) parkeren, zowel middag als avondvoorstelling, groot aanbod (actuele) films, genoeg beenruimte, rolstoeltoegankelijk (Zaal 1, 3 en 4), invalidetoilet en lift aanwezig.
Reserveren tel.nr. 0880230300
- ✓ De Groninger Ploeg heeft sinds dit jaar een door koning Willem-Alexander in september geopend kunstcentrum de Ploeg in Wehe-Den Hoorn. Naast de Veendammer muurschildering van Werkman in het museumcafé zijn er wisselende tentoonstellingen van ploegleden. Als u de kans heeft dan is het bijzonder de moeite waard. Koffie en het gebak zijn uitstekend.

Volgend nummer Huysmagazine

De uiterste inleverdatum kopij is 1 februari 2026. Kopij kan via de receptie naar ons toekomen, liever nog hebben we het via de mail in Word opgemaakt, redactie@westerholm.nl.

Antwoorden van de Verzamel quiz.

1c, 2a, 3c, 4b, 5b, 6a, 7a, 8a, 9c, 10a

WESTERHOLM

Belangrijke contacten

- **Bewonersraad**, spreekuur iedere derde vrijdag van de maand om 11.00 uur of een mailtje naar bewonersraad@westerholm.nl
- Stichting **Vrienden van Westerholm** bereikbaar via de mail bestuurvrienden@westerholm.nl of berichtje bij de receptie
- **Receptie** Westerholm (**24/7** bereikbaar) via **050-5342122**
- **Kapster** Nettie Hegge woensdag- en donderdagochtend, afspraken via receptie of telefonisch 06-54964093

